

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Xenier, 1807

Citation: Baggesen, Jens: "Xenier, 1807", i Baggesen, Jens: *Blandede Digte. 2. Samling. - 1903*, udg. af A. Arlaud , 1889-1903, s. 126. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen05tom-shoot-workid55940/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: *Blandede Digte. 2. Samling. - 1903*

Brestrup! og Resch! nei, det er iffe nos!
Skøndt Navnene kan være meget rigtige,
Der fordres i det mindste dog en Skof
Af slige for at blive mig lidt vigtige.

Kenier.

I Anledning af det nye Kenie-Dandspring.

1807.

I.

I Hexameterets Luft opfliger det Reschiffe Vidskum,
I Pentameterets Vand falder det Sanderste Vaas.

II.

Epigrammer er' I? Det troer Jer neppe den Mand selv,
Der for et saadant engang gav os et: „Gid I faae Stam!“
Grammer til Nød! og dog nei! thi slige har noget Gram-
matist;
Men det Grammatistiske selv feiler Jer flauheds Epi.

III.

Mens jeg med quiddrende Næb afpluffer Jer Allikes fiær,
I kun med sluddrende Quæf fluffer i Allikens Kiær.

IV.

Maanen paa Himmelen ei rangtes af Hundenes Biæffen;
Slidder og slubder kun I! Quæffene plette mig ei.

V.

Sygelig var den maaskee, den Blomst, jeg i Livet opelsked,
Ervedes ogsaa kun svagt mellem jer Tidsel og Torn,

[27

Dog er en fygelig Blomst meer værd end tusinde Giftræer;
Lilien visner og døer, Ufrud aldrig forgæer.

VI.

Dhensklåger er Helt, det veed jeg; som drabelig Kæmpe
Træder han frem, og maaſee vender han Spydet mod mig!
Hvo saa falder af os, er uvist; dette kun veed jeg:
Træde vi fiendlig i Kreds, træde vi Eder itu.

VII.

Døde bør Graven forlade: de Døde bør samligen opstaae,
Krybet, som aad deres Støv, Ormene blive deri.

VIII.

Alt gaaer nu ned ad Baffe, saa (siger J) taler mit Hierte,
Og naar jeg seer Jer at gaae, synes mig, Hiertet har Ret.

IX.

Syndig jeg ofte har sagt, hvorledes det bør sig at digte;
Syndig du viser, hvordan aldrigen skrive man bør.

X.

Vers er ei Prosa! som sagt, naar Versene nemlig er gode;
Men, for din Prosa er slet, derfor er Prosa ei Vers.

XI.

Nyguddommelig Kraft og nyguddommelig Grovhed
Nægter vel Ingen vor Tids nyeste Litteratur.
Frække kun elske det Grove, som frue det Kraftige: Hver sit!
Tager J, hvad der er grovt; mig er det Kraftige nok.

XII.

Alt hvad jeg onfød — J gier: forfølgende Sangen med
Skældsord,
Stænke mod Skalden J Snars, plettende stedsø Jer seid!